

JAKUB

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolická farnost děkanství Železný Brod

SRPEN

ČÍSLO 8

Ročník 2014

EDITORIAL

Vážení čtenáři Jakuba,

Nebojme se, neboť Bůh má každého z nás obzvlášť rád. Nikdy nás neopouští, má všechno ve svých rukou.

Pepa

CESTY VÍRY

Encyklika papeže Františka o víře

Kapitola třetí

PŘEDÁVÁM, CO JSEM PŘIJAL (srov. 1 Kor 15,3)

Víra, modlitba a Desatero

46. Při věrném předávání paměti církve jsou podstatné další dva prvky. Za prvé modlitba Páně, Otče náš. V ní se křesťan učí sdílet samu duchovní zkušenost Krista a začíná se dívat Kristovými očima. Od Toho, který je světlo, Jednorozeného Otcova Syna, poznáváme Boha také my a můžeme zažehnout u druhých touhu přiblížit se k Němu.

Podobně důležitá je dále spojitost víry a Desatera. Víra, jak jsme řekli, se jeví jako cesta, kterou je třeba se ubírat a která je otevřena setkáním s živým Bohem. Proto ve světle víry a naprostého svěření se Bohu, který zachraňuje, získává Desatero svou nejhlubší pravdu obsaženou ve slovech, kterými se deset přikázání začíná: „Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, já jsem tě vyvedl z egyptské země“ (Ex 20,2). Desatero není sbírka negujících předpisů, nýbrž konkrétních indikací vyvádějících z pouště sebevztazného „já“, uzavřeného do sebe, a umožňujících vstoupit do dialogu s Bohem, nechat se obejmout Jeho milosrdenstvím a nést Jeho milosrdenství. **Víra tak vyznává Boží lásku, původ a oporu všeho, nechává se touto láskou pohnout k cestě vstřícnosti společenství s Bohem. Desatero se jeví jako cesta vděčnosti, odpověď lásky, která je možná, protože ve víře jsme otevřeni zkušenosti přetvářející Boží lásky k nám. A na tuto cestu svítí nové světlo toho, co učí Ježíš v horském kázání** (srov. Mt 5-7).

Dotknul jsem se tak čtyřech prvků, které shrnují poklad paměti, kterou předává církev: **vyznání víry, slavení svátostí, cesta Desatera, modlitba.** Katecheze církve se tradičně skládá z nich, včetně Katechismu katolické

církve, základního nástroje onoho jednotícího úkonu, kterým církev sděluje celý obsah víry, „všechno, co sama je a v co věří“.

Jednota a celistvost víry

47. Jednota církve v čase a prostoru se pojí s jednotou víry: „Jen jedno tělo, jen jeden Duch... jedna víra“ (Ef 4,4-5). Dnes se může jevit realizovatelnou jednota lidí, majících nějakou společnou snahu, kteří se mají rádi, sdílejí stejný úděl a společný cíl. Ale ukazuje se jako velmi obtížné koncipovat jednotu v téže pravdě. Zdá se nám, že jednota tohoto druhu odporuje svobodě myšlení a autonomii subjektu. Zkušenost lásky nám však naopak říká, že **právě v lásce je možné mít společnou vizi, naučit se v ní vidět realitu očima druhého a že to náš pohled neochuzuje, nýbrž obohacuje.** Pravá láska podle míry božské lásky vyžaduje pravdu a ve společném pohledu pravdy, kterou je Ježíš Kristus, stává se pevnou a hlubokou. Ta je také radostí víry, jednotou vidění v jediném těle a v jediném duchu. V tomto smyslu svatý Lev Veliký mohl tvrdit: „Pokud víra není jedna, není vírou“.

Co je tajemstvím této jednoty? **Víra je „jedna“ v první řadě kvůli jednotě poznávaného a vyznávaného Boha. Všechny články víry se vztahují k Němu,** jsou cestami k poznání jeho bytí a jeho jednání a proto mají jednotu vyšší než jakákoli jiná jednota, kterou můžeme vybudovat svým myšlením, mají jednotu, která nás obohacuje, protože se nám uděluje a činí nás „jediním“.

Víra je jedna také proto, že se obrací k jedinému Pánu, k Ježíšovu životu, k jeho konkrétní historii, kterou s námi sdílí. Svatý Irenej z Lyonu to objasnil v protikladu k heretickým gnostikům. Ti tvrdili, že existují dva typy víry. Jedna neotesaná víra prostých, nedokonalá, která se držela na úrovni Kristova těla a rozjímání jeho tajemství. A druhá, hlubší a dokonalá víra, vyhrazená malému kruhu zasvěcených, která se rozumem pozvedala nad Ježíšovo tělo vstříc tajemstvím neznámého božství. Tváří v tvář tomuto nároku, který má nadále svoji přitažlivost i své stoupence také v naší době, zdůrazňuje svatý Irenej, že víra je jedna jediná, protože prochází vždycky jediným konkrétním bodem Vtělení, aniž by někdy přesahovala tělo a historii Krista, poněvadž v nich se chtěl Bůh plně zjevit. A proto **není rozdíl ve víře mezi „tím, kdo o ní umí říci velmi mnoho“ a „tím, kdo dokáže říci jen málo“, mezi tím, kdo je kvalitnější a kdo je méně schopný. První nemůže víře nic přidat a druhý jí nic neubere.**

Víra je jedna, protože ji sdílí celá církev, která je jedno tělo a jeden Duch. Ve společenství jediného podmětu, kterým je církev, se nám dostává společného pohledu. Vyznáním téže víry stavíme se na tutéž skálu, jsme přetvářeni týmž Duchem lásky, záříme jediným světlem a sdílíme jediný pohled, který proniká realitu.

PASTORACE

Jedna studentka napsala tuto větu:

„Nerada sleduji televizi, od jisté doby mě unavuje svět iluze, který je tu ukazován. Televize mámi miliony lidí světem, který neexistuje. Vytváří svět barevných stínů. Ale svět stínů není dílem Boha, ale otce lži.“

Existují dva světy – reálný a svět iluze. Reálný svět je dílem Božím. A byl zjeven jako drahocenná perla, která leží na dně moře.

Abychom tento svět poznali, je třeba se ponořit do hloubky. Hodnota tohoto světa převyšuje svět barevných stínů, který je lehce dostupný – bez ponořování.

Tento objev je důležitým krokem k vytvoření zralého životního postoje. Člověk postupně začíná objevovat přítomnost a obyčejný všední život. Začíná objevovat krásu trávy a stromů, klid, skrývající se v melodiích Beethovena, neopakovatelnou krásu očí dítěte a nad ním se sklánějící milující matky.

Tento skutečný Boží svět je zbudován ze živých perel. Než vznikne perla, stojí to utrpení, pláč, krvácení.

Toto utrpení nepochází od Boha, ale od otce lži, který chce budovat svět iluze. Svět iluze je vždycky plný rozkolu, je nenasytý, ponižuje člověka a činí ho otrokem.

Každý den se nám tento svět ukazuje v nových obrazech.

Je to svět, který se točí kolem zdraví, po kterém touží lidé po celý život.

Je to svět peněz a majetku, které dnes jsou a zítra je může ukrást zloděj nebo je nenávratně zničit požár. V jedné chvíli může zmizet.

Je to svět kariéry, která může v jednom okamžiku pohasnout.

Svět vlastních představ o lásce, přátelství, manželství, o vlastní velikosti.

Je to svět „sklenky“, injekční stříkačky s drogami, erotického filmu.

Nejnebezpečnější formou iluze je neustálá starost o budoucnost nebo „probírání, prohrabávání“ minulosti.

Skutečnost Božího světa je pro člověka dostupná zde a teď.

Každý z nás má dost síly, aby současnou chvíli, která jediná je skutečná, využil tvůrčím způsobem.

Mnozí se zabývají budoucností nebo minulostí, místo aby uchopili přítomný okamžik. Tíha tohoto světa iluze a vlastních představ ho „zatlačí do země“. Proto jsou mnozí unavení, nervózní, nedůvěřiví a nešťastní.

Kristus řekl, že porosí Otce, aby nám dal jiného Utěšitele, aby byl s námi už navždycky. Ducha pravdy, kterého svět přijmout nemůže, protože ho nevidí ani nezná.

Zajímavý je titul Ducha svatého – Duch pravdy. To znamená ten Duch, který vyvádí člověka ze světa představ a uvádí do světa Boží skutečnosti. Duch

pravdy osvětluje jak minulost, tak budoucnost člověka a ukazuje hodnotu současné chvíle. Vyzývá k maximálně plnému využití současného okamžiku ve spolupráci s Bohem a lidmi. Každý, kdo si všimne krásy světa ozářeného sluncem, nikdy se nespokojí ani s nejzářivějším světlem neonů, které umožňují život v noci. To je jen iluze života. Pravdivý život se může rozvíjet jen ve světle slunce. Jen někteří vidí klam obrazu světa, ve kterém žijeme. Jen někteří znají krásu a bohatství skutečného světa stvořeného Bohem. A proto tolik rozpolcených, zarmoucených, trpících lidí.

Kdybychom se chtěli podívat skrze Ducha pravdy na svůj život, uviděli bychom jeho úžasný půvab. Člověk získává zdraví ducha teprve tehdy, kdy je schopen přejít ze světa iluze vytvořeného lidmi a vejít do skutečnosti stvořené Bohem.

O prázdninách máme možnost pozastavit se a popřemýšlet, v jakém světě žijeme.

P. Jan

Z KANCELÁŘE

PRÁCE „JAKO“ NA KOSTELE

Železný Brod

Jak už jsem psal v předešlých zpravodajích, v letošním roce chceme opravit fasádu kostela sv. Jakuba v Železném Brodě. U starých objektů se stává, že když se postaví lešení a obhlédne se stavba zblízka, ukážou se další práce.

Jednou z těchto prací na našem kostele jsou popraskaná skla u dvou oken. Byla poškozena ještě požárem zvonice.

Také kamenné ostění oken, dveří a kamenného soklu kolem presbytáře, podle vyjádření památkářů, vyžadují restaurátorský zásah, což bude stát 63.000 Kč.

V době, kdy dostanete toto číslo Jakuba, měly by už být začaty stavební práce.

Prosím o modlitbu, abychom tyto všechny práce stihli udělat před příchodem nepříznivého počasí.

Krásná a Loučky

Zemní práce na odvodnění kostela sv. Josefa na Krásné ještě nemohly začít, protože ještě nemáme odpověď Ministerstva kultury na žádost o dotaci.

Totéž platí i o pracích na kostele sv. Antonína v Loučkách.

P. Jan

POMOC POTŘEBUJI – NABÍZÍM

POSTNÍ SBÍRKA BYLA VĚNOVÁNA NA MISIE.

2 000 Kč bylo věnováno na studia našeho indického bohoslovce **Libina Emmanuela**, který dokončil další ročník studií. Jeho vysvědčení s krásnými výsledky si spolu s jeho fotografií můžete prohlédnout v kostele na nástěnce u bočního východu z kostela

8 000 Kč jsme odeslali nadaci **Modrá Rybka**, která podporuje dílo **P. Jana Meda v Indii**.

Připojuji informace o této nadaci, které poskytla paní Lucie Lišková, zastupující tento nadační fond.

„Indická vděčnost za pátera Meda

Není mnoho Čechů, kteří by byli významně uctíváni za hranicemi naší republiky, dokonce v oblastech, kde není elektřina ani internet. Jedním z nich byl jihlavský rodák páter Jan Med. Ten se ve svých 19 letech rozhodl, že se stane misionářem a přes Itálii připlul do Indie. Psal se rok 1935.

Když 25. ledna 2011 zemřel, vyprovázelo jej na poslední cestě ohromné množství lidí. Lidí, které si získal svou nezištnou prací. Dal si za úkol dostat vzdělání tam, kam by se nikdy samo nedostalo – do zaostalých vesnic stěhujících se kmenů. Zakládal mnoho škol, pomáhal dětem se studiem (nejen finančně, ale i materiálně), sdílel bolesti a strasti rodin těchto dětí. Proto mnoho Indů pátera Meda tituluje jako svatého muže. Díky jeho aktivitám totiž mohli opravdu reálně změnit svůj život, získat zaměstnání ve městech a finančně vydržovat i svou rodinu.

Mnoho lidí pátera Meda v jeho díle následovalo a snaží se v jeho díle pokračovat. V České republice se rozhodl podpořit jeho dílo i nadační fond **Modrá Rybka**. Ten letos vybral školu spoluzaloženou a podporovanou právě páterem Medem nedaleko města Imphal. V současnosti pojme 200 dětí rozdělených do sedmi ročníků. Vzhledem k nefunkčnosti státního školství se jedná o školu soukromou (zřizovanou církví, která ne její provoz musí vybírat od dětí školné). Školné si bohužel nemůže dovolit platit každé dítě, zvláště když místní kmeny přežívají jen díky zemědělské produkci rýže a ananasu, což mnoho prostředků do rodinného rozpočtu nepřináší. „Rádi bychom proto dali šanci školu otevřít i dětem, které by se tam jinak nedostaly – vybrat prostředky na jejich studium a tudíž i na rozšíření školy, která je pro mnoho dětí široko daleko jediná. Navíc potenciál obyvatel v okolí jasně naznačuje, že 7 tříd není zdaleka konečné číslo,“ říká Pavel Anděl producent a člen správní rady nadačního fondu.

Modrá Rybka tak v souvislosti s tímto projektem pořádá zavedenou dobročinnou dětskou uměleckou přehlídku „To je hlína!“ s tématem: Bylo, nebylo – za devatero horami a devatero řekami.

Městská část Praha 5 pro výtvarnou část této přehlídky poskytla prostory Výstavní síně ve Štefánikově ulici, kde proběhla 31. 3. 2014 od 16 hodin slavnostní vernisáž. Mezi díly z celé republiky byly k vidění i obrázky přímo od dětí z podporované školy v Indii.“

V příštím školním roce budou umělecká díla přehlídky „To je hlína“ inspirována hudební tvorbou Jana Jakuba Ryby.

Budeme se s našimi dětmi tohoto projektu účastnit?

Lenka

PŘEJEME

V srpnu oslaví svá životní jubilea :

Pavel Halama

Vladimír Hlubuček 50 let

Kristína Martínková

Antonín Maryško

Rita Ivanová

Anna Šimůnková 70 let

Eliška Hoření

Anežka Plívová

Všem jim za farnost přejeme stálou Boží ochranu a mnoho lásky.

NENECHTE SI UJÍT

POZVÁNÍ NA SRPNOVÉ POUTI A OSLAVY

Pouť ke svatému Vavřinci

Pojďte na Malou Skálu ke sv. Vavřinci! **V neděli 10. srpna ve 14:00** hodin tam bude poutní mše svatá.

Mše sv. a posvěcení sochy Panny Marie v Horské Kamenici

V Horské Kamenici nově zrestaurovali sochu Panny Marie Bozkovské. Při mši svaté bude tato socha posvěcena. Socha je na konci vesnice u otočky autobusu. Po mši sv. bude malé občerstvení.

Kdy?- v pátek 15. 8. na slavnost Nanebevzetí Panny Marie

v **15:30** hod. **odchod na pěší pouť** od sv. Jakuba v Ž. Brodě

v **16:55** hod. **odjezd** linkového autobusu z Malého náměstí /v H. Kamenici je v 17:10 hod/

v 17:30 hod. mše sv. u kapličky v Horské Kamenici

Návrat bude pro zájemce zajištěn auty.
Mše sv. v tento den v Ž. Brodě **nebude.**

Pout' k Panně Marii do Bozkova

Kdy? – V **neděli 17. srpna.**

v **7:00** hod. odchod pěších poutníků z Malého náměstí

v **8:30** hod. odjezd autobusu z Malého náměstí

v **10:00** hod. mše sv.

v **13:00** hod. odjezd autobusu z Bozkova zpět do Železného Brodu.

Mše sv. v Železném Brodě bude až v **18:00 hodin.**

FÓRUM

AŤČIN SLOUPEK

Moje mamka dostala od kamarádky keramický obrázek s nápisem:

Přátelé jsou jako andělé,
přinášejí do života radost,
do duše slunce
a do srdce lásku.

Tak, moji milovaní přátelé, ještě jednou vám všem z celého srdíčka děkuji za gratulace a dárky k 35. narozeninám. Otcí Janovi děkuji za přímluvy o Boží pomoc.

At'ka

O SVĚTLE A TMĚ, ŽÍŽALÁCH A ATEISTECH aneb

trocha fyziky a přírodopisu o prázdninách neuškodí.

Je léto. Lidé jezdí na dovolenou, na výlety. A vozí si s sebou moderní fotoaparáty a kamery. Tak moderní, že fotografování už dávno není žádným složitým uměním a dnes je už i pro děti naprostou samozřejmostí, že stačí jednoduše jen mačkat spoušť a hned si hrát s digitálními obrázky.... upravovat třeba na počítači. Když my jsme byli malí, radovali jsme se z foťáku, který nám umožnil (a to dost složitě) udělat pár rozmazaných černobílých fotek, (a to ještě jen za dobrého osvětlení nebo max. s bleskem), na které jsme pak týdný čekali a chodili pro ně do drogerie. Ty dnešní běžně prodávané a

každému dostupné přístroje dokáží nesrovnatelně víc - umí třeba i filmovat za tmy - tím způsobem, že využijí světlo, které lidské oko nevnímá - říká se mu odborně světlo infračervené.

A tak jsem přemýšlel o tom, co je to vlastně tma? A co je světlo? Mnoho lidí na tyto otázky ještě i dnes odpoví, že tma je to, když není nic vidět a světlo je tam kde vidíme a nemusíme svítit... A najednou se ukazuje, že to vlastně není pravda. Najednou máme v ruce fotoaparát, který snímkuje nepozorovaně i tam, kde lidské oko nic nevidí, kde je pro nás tma. Najednou se ukazuje, že to, čemu jsme byli zvyklí říkat "TMA" vlastně tmou často vůbec není - to jen naše lidské oko "vidí" tmu, jen naše lidské oko je právě takto od přírody vyvinuté a tak Bohem utvořené, že za určitých okolností není schopné nic vidět - a pak říkáme, že je tma. Ve skutečnosti je to úplně jinak: Tam, kde my lidé vidíme (a čemu my jsme zvyklí říkat světlo) je elektromagnetické záření JENOM URČITÝCH vlnových délek - konkrétně lidské oko vnímá elektromagnetické záření v rozsahu vlnových délek jen asi 400 - 700 nm. To je pro nás světlo. Ovšem jen pro nás - pro lidské oči! A ty naše lidské oči tedy jsou - jak se ukazuje - velmi nedokonalé. Zdaleka nevidí všechno! Vidí jen moc málo - vlnové délky jen od 400 do 700 nm - to znamená barvy od modré po červenou, a ty hodnoty nižší či vyšší, které lidské oko nevnímá (a které už vědci odhalili) nazvali světlem ultrafialovým, infračerveným, rentgenovým, mikrovlnným..... My je nevidíme, přesto už víme, že EXISTUJÍ!

Ale co kdyby nám příroda nebo Bůh dal oči, které by dokázaly vnímat víc - co kdybychom viděli všechno co existuje?!?! - všechny myslitelné i nemyslitelné vlnové délky???? Jůů... to bychom toho najednou viděli! Jen Stvořitel ví, kolik procent z toho co existuje vnímají naše oči - možná jen 10% , možná 50%, možná víc, možná ještě mnohem méně.....

... a tak si najednou musí každý rozumně uvažující člověk chtě nechtě přiznat, jak jsou ty naše oči ubohé! Chtě nechtě si musíme přiznat, že vlastně vůbec nevíme kolik z toho co nás obklopuje jsme schopni vnímat a kolik toho nevnímáme.... očima, ušima.... a možná (nebo spíš URČITĚ) toho vědcům zůstává ještě mnoooho utajeno, mnoho co nevidíme a co uvidíme a uslyšíme až jednou.... Jak řekl sv. apoštol Pavel: "Ani oko nevidělo, ani ucho neslyšelo, co Bůh připravil těm kdo ho milují....." ..zkrátka - kolik toho nevidíme a neslyšíme, kolik toho o světě ve kterém žijeme ještě nevíme - na to v tuto chvíli nikdo nedokáže a proto nemůže odpovědět. Díky vědeckému poznání dnes už jistě víme, že existují světla a zvuky, které naše orgány nejsou schopny vnímat. Ale nikde není napsáno, kolik těch světel a zvuků vlastně existuje? Nikde není napsáno, že už věda ví v tuto chvíli všechno, určitě existuje těch světel ještě mnohem víc.... a vědci je postupně budou

odhalovat... a tak jako my dnes žasneme nad kamerou s infračerveným přisvitem, stejně tak si (třeba) jednou naše děti budou hrát s foťákem, který zachytí třeba lidskou duši vycházející z těla umírajícího... Proč ne? Ale bude pak ještě víra vírou? Pavel spatřil na cestě do Damašku SVĚTLO a na tři dny oslepl. Vizionáři hledí do nepopsatelně nádherného SVĚTLA, které je pro nás okolo stojící neviditelné, když se jim zjevuje třeba Matka Boží. Toto SVĚTLO snad vypálilo obraz Kristova těla do Turínského plátna. Umírající popisují své zážitky v klinické smrti - prý vidí SVĚTLO na konci tunelu... SVĚTLO.... Absolutní, dokonalé, čisté přitažlivé SVĚTLO, ke kterému se přibližujeme, které hledáme a ve které věříme a které zatím věda neumí nafilmovat, které proto nedokáže nijak definovat, které je pro nás věřící vírou - ovšem - jak se potvrzuje - poznání vědy se s vírou vůbec nevyučuje.

Jeden příbuzný se mi před časem smál, že věřím v Boha. Prohlašoval velmi sebevědomě a triumfálně: "JÁ BOHA NEVIDÍM." Smál jsem se taky. Protože stejně tak jako on by si mohla třeba obyčejná žížala v zemi naivně myslet, že existuje jen to co ona "vidí" - tedy skoro nic. Pro tu žížalu neexistuje nebe, mraky, slunce, letadla.... neexistují pro ni barvy, stromy... existuje pro ni jen tma, hlína, teplo, chlad.... a my se díváme na tu hloupou žížalu a vidíme, že toho kolem ní existuje ještě toooolik! My vidíme tu žížalu jaksi z nahledu (asi jako Bůh se dívá na nás?? - hloupé a naivní, namyšlené lidi) ..a tak vidíme, že ta žížala se o tom nádherném barevném světě ve kterém se pohybuje nikdy nedozví! - nikdy nespatří les, motýly, kvetoucí orchideje, louky plné barev, vodopády... ..moře... ..východ slunce.... ..nikdy neuslyší zpívat drozda ani smyčcový koncert... ..nikdy neucítí vůni růží... ..a přesto tohle všechno existuje kolem ní! - ve světě, ve kterém ona žije a neví... vůbec netuší... .. protože jí příroda nedala smyslové orgány které máme my lidé, aby to vše co ji obklopuje mohla vnímat jako člověk - tedy spatřit, uslyšet, dotknout se.... A ta žížala tomu dokonce ani nevěří. A kde je napsáno, že naše lidské orgány jsou dokonalé a vnímají vše co je kolem nás? - Jen ti hloupější takto naivně uvažují. Však stačí podívat se do přírody: Tak třeba pes cítí snad 100 000x lépe než člověk... někteří živočichově - (nejen lev a podobné šelmy) vidí velmi dobře i v noci za tmy, tam, kde je pro nás lidi tma a nevidíme nic... Jiná zvířata zase vidí jen černobíle, nebo vidí jen některé barvy, třeba pes vidí jen červenou a žlutou, nebo včela, ta zase vidí dobře ultrafialové světlo (pro člověka též neviditelné), nebo některý hmyz má narozdíl od člověka nikoliv jak jsme zvyklí pár, ale desetitisíce! drobných očí... ..běžně se dnes prodávají ultrazvukové plašiče krteků, kun, hadů - lidské ucho neslyší nic, zatímco krtek se stěhuje před nesnesitelným rachotem. Nejen kočka, ale třeba i hadi slyší i běžné zvuky nesrovnatelně lépe než lidské ucho - přitom had slyší nikoliv ušima jako člověk - hadi slyší spodní čelistí a břichem.... orel zase vidí tak

dobře, že se neomylně snese z obrovské výšky na malou myšku v trávě... (a nikdy nepotřebuje brýle).

... a tak když jsem si tak hrál s tím foťákem kterým je možné filmovat i v noci, přemýšlel jsem o tom, že mnozí z nás jsou na tom vlastně jen stejně asi jako ta žížala - také si jen naivně a pyšně myslíme, že může existovat právě JEN A POUZE to co my vnímáme a jak my to vnímáme, jen to co nám našich pět ubohých smyslových orgánů vnímat umožňuje - tedy že existuje jen to, co my prostě očima vidíme, co ušima slyšíme, nosem cítíme..... Asi jako kdyby zalezla žížala do země a začala poučovat druhé žížaly, že žádný člověk neexistuje, protože nahoře nad zemí žádného "neviděla". ..a tak jsem si zase vzpomněl na pana Gagarina, který se smál, že nahoře ve vesmíru žádného Boha neviděl. Jak mohl vidět - s tak ubohýma očima jaké má tvor, který sám sebe pojmenoval Homo sapiens (???) ..no nevím jak moudré je odsunout víru v Boha ve společnosti kamsi do oblasti ostudy a zaostalosti... ..a se světem to jde od desíti k pěti..... Ale já věřím, že tento tvor z planety Země moudrost a rozum hodné svého jména znovu s pomocí Boží najde.

...a tak už dnes víme, jak je naše tělo nedokonalé, podléhá nemocem a zkáze, nedokonalý je náš mozek, ubohý náš rozum, omezený zrak, sluch, chuť, čich i hmat. Žijeme jako v kleci uvěznění v trojrozměrném prostoru, v pomíjivém čase, v obavách, strachu, nemocech těla i duševních, v nejistotě. Ale Bůh nám k tomuto ubohému tělíčku také dal.... ...SRDCE!!! A srdce má každé malé dítě v náručí své maminky, dítě, které ještě mluvit neumí, které ještě netuší co je fotoaparát, SRDCE má i ten nejvíc nemocný chudáček odsunutý na samý okraj společnosti, SRDCE má každá "hloupá" babička a možná hodně nemocná, a především - která nemá ani ponětí o ultra- či infra- světlech a zářeních či zvucích.....

Tomáš Šilhán

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Denní modlitba Apoštolátu a její úmysly

Nebeský Otče kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti v něm nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svätý, ktorý vedl Ježiše, ať je i mým průvodcem a dáva mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marii, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů...

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!
 Svatá Terezie Od Dítěte Ježiše, oroduj za nás!

Všeobecný: Aby uprchlíci násilně vyhnání ze svých domovů našli ochranu a získali příslušná práva.

Evangelizační: Aby křesťané v Oceánii mohli radostně hlásat víru lidem na svém kontinentu.

Národní: Za lidi hledající smysl života, aby poznali Krista, který je cestou, pravdou a životem.

Najděme si každý den chvíli a zamysleme se v modlitbě nad daným veršem z Bible

1.8.	1. čt: Jer 26,1-9 Žl: 69 Ev: Mt 13,54-58	Odkud se u toho člověka vzala taková moudrost a mocné činy? Říkali, když přišel do svého domova a učil je v jejich synagóze
2.8.	1. čt: Jer 26,11-24 Žl: 69 Ev: Mt 14,1-12	Horlivost o tvůj dům mě strávila, tupení těch, kdo tě tupí, padlo na mne.
3.8. ne	1. čt: Iz 55,1-3 Žl: 145(144) 2.čt: Řím 8,35-39 Ev: Mt 14,13-21	Když Ježíš uslyšel o smrti Jana Křtitele, odebral se lodí na opuštěné místo, aby byl sám.
4.8.	1. čt: Jer 28,1-17 Žl: 119 Ev: Mt 14,13-21	Potom vzal těch pět chlebů a dvě ryby, vzhlédl k nebi, vzdal díky, lámal chleby a dával učedníkům a učedníci zástupům.
5.8.	1. čt: Jer 3-22 Žl: 102 Ev: Mt 14,22-36	Petr začal tonout a vykřikl: „Pane, zachraň mne!“ Ježíš hned vztáhl ruku, uchopil ho a řekl mu: „Ty malověrný, proč jsi pochyboval?“
6.8.	1. čt: Dan 7,9-14 Žl: 97(96) 2. čt: 2Petr 1,16-19 Ev: Mt 17,1-9,	"To je můj milovaný Syn, v něm mám zalíbení; toho poslouchejte!" J
7.8.	1. čt: Jer 31,31-34 Žl: 51 Ev: Mt 16,13-23	Svůj zákon jim dám do nitra, vepíši jim jej do srdce. Budu jim Bohem a oni budou mým lidem.

8.8.	1. čt: Nah 2,1-7 Žl: Dt 32 Ev: Mt 16,24-28	Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde; kdo však ztratí svůj život pro mne, nalezne jej.
9.8.	1. čt: 1Petr 4,12-19 Žl: 31 Ev: Lk 9,23-26	Trpí-li však někdo, že je křesťanem, za to se stydět nemusí; spíše ať Boha velebí, že je křesťanem.
10.8. ne	1. čt: 1Kral19,9-13a Žl: 85(84) 2. čt: Řím 9,1-5 Ev: Mt 14,22-33	Kéž mohu slyšet, co mluví Hospodin, Bůh. Jistě je blízko jeho spása těm, kteří se ho bojí.
11.8.	1. čt: Ez 1,2-28c Žl: 148 Ev: Mt 17,22-27	Chvalte Hospodinovo jméno, pouze jeho jméno je vyvýšené, jeho velebnost je nad zemí i nebem.
12.8.	1. čt: Ez 2,8-3,4 Žl: 119 Ev: Mt 18,1-14	Kdo se pokoří a bude jako toto dítě, ten je největší v království nebeském. Běda světu, že svádí k hříchu! Svody sice nutně přicházejí, ale běda tomu, skrze koho přijdou.
13.8.	1. čt: Ez 9,1-22 Žl: 113 Ev: Mt 18,15-20	Řekl mi: Země je plná prolité krve a město je plné křivd. Vždyť řekli: „Hospodin zemi opustil, Hospodin nic nevidí.“ Proto mi <i>jich</i> nebude líto a nebudu znát soucit. Jejich cestu obrátím na jejich hlavu.“
14.8.	1. čt: Ez 12,1-12 Žl: 78 Ev: Mt 18,21-19,1	„Pane, kolikrát mám odpustit svému bratru, když proti mně zhřeší? Snad až sedmkrát?“
15.8.	1. čt: Zj 11,19;12,1-10b Žl: 45(44) 2. čt: 1Kor 15,20-27a Ev: Lk 1,39-56	Blahoslavená, která jsi uvěřila, že se splní to, co ti bylo řečeno od Pána!
16.8.	1. čt: Ez 18,1-32 Žl: 51 Ev: Mt 19,13-15	Hle, mně patří všechny duše; jak duše otcova, tak duše synova jsou mé. Zemře ta duše, která hřeší.
17.8. ne	1. čt: Iz 56,1.6-7 Žl: 67(66) 2. čt: Řím 11,13-32 Ev: Mt 15,21-28	Cizince, kteří lnou k Hospodinu, kteří mu slouží a milují jeho jméno, jsou jeho služebníky, neboť můj dům bude domem modlitby pro všechny národy.“
18.8.	1. čt: Ez 24,15-24 Žl: Dt 32 Ev: Mt 19,16-22	„Mistře, co dobrého mám dělat, abych získal věčný život?“

19.8.	1. čt: Ez 28,1-10 Žl: Dt 32 Ev: Mt 19,23-30	A každý, kdo opustil domy nebo bratry nebo sestry nebo otce nebo matku nebo děti nebo pole pro mé jméno, stokrát víc dostane a bude mít podíl na věčném životě.
20.8.	1. čt: Ez 34,1-11 Žl: 23 Ev: Mt 20,1-16a	Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatek.
21.8.	1. čt: Ez 36,23-28 Žl: 51 Ev: Mt 22,1-14	S královstvím nebeským je to tak, jako když jeden král vystrojil svatbu svému synu. Poslal služebníky, aby přivedli pozvané na svatbu, ale oni nechtěli jít.
22.8.	1. čt: Ez 37,1-14 Žl: 107 Ev: Mt 22,34-40	„Miluj Hospodina, Boha svého, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí.“
23.8.	1. čt: Ez 43,1-7a Žl: 85 Ev: Mt 23,1-12	Kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se poníží, bude povýšen.
24.8. ne	1. čt: Iz 22,19-23 Žl: 138(137) 2. čt: Řím 11,33-36 Ev: Mt 16,13-20	Ó, jak bezedná je Boží štědrost, moudrost i poznání! Jak neproniknutelná jsou jeho rozhodnutí a neprobádatelné způsoby jeho jednání! Neboť 'kdo pochopí myšlení Páně? Kdo mu byl rádcem? Dal mu někdo dříve něco, aby se mu to muselo oplácet?' Vždyť od něho, skrze něho a pro něho je všechno.
25.8.	1. čt: 2Sol 1,1-5.11b-12 Žl: 96 Ev: Mt 23,13-22	"Ty jsi Mesiáš, Syn živého Boha."
26.8.	1. čt: 2Sol 2,1-17 Žl: Ev: Mt 23,23-26	Vznešený je Hospodin, a přece shlíží na pokorného, pyšného však zdaleka pozná.
27.8.	1. čt: 2Sol 3,6-10.16-18 Žl: 128 Ev: Mt 23,27-32	Blaze každému, kdo se bojí Hospodina, kdo chodí po jeho cestách! Co rukama vytěžíš, budeš i jíst. Blaze tobě, bude s tebou dobře.
28.8.	1. čt: 1Kor 1,1-9 Žl: 145 Ev: Mt 24,42-51	Věrný je Bůh, který vás povolal do společenství se svým Synem, naším Pánem Ježíšem Kristem.
29.8.	1. čt: Jer 1,17-19 Žl: 71	Jan říkal Herodovi: „Není dovoleno, abys měl za ženu manželku svého bratra!“

	Ev: Mk 6,17-29	
30.8.	1. čt: 1Kor 1,26-31 Žl: 33 Ev: Mt 25,14-30	Co je světu bláznovstvím, to vyvolil Bůh, aby zahanbil moudré, a co je slabé, vyvolil Bůh, aby zahanbil silné
31.8. ne	1. čt: Jer 20,7-9 Žl: 63(62) 2. čt: Řím 12,1-2 Ev: Mt 16,21-27	Pro Boží milosrdenství vás, bratři, vybízím: Přinášejte sami sebe v oběť živou, svatou a Bohu milou!

Svátky a slavnosti v srpnu

6.8. Svátek Proměnění Páně

9.8. Svátek sv. Terezie Benedikty od Kříže

15.8. Slavnost Nanebevzetí Panny Marie

22.8. Panna Maria Královna

24.8. Svátek sv. Bartoloměje apoštola

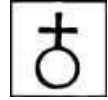
28.8. sv. Augustin

29.8. Umučení sv. Jana Křtitele

FARNÍ KALENDÁŘ

10. 8. /neděle/	14:00	Poutní mše sv. u sv. Vavřince na Malé Skále
15.8. /pátek/	17:00	Mše sv.a posvěcení nově zrestaurované sochy Panny Marie - kaplička v Horské Kamenici
17. 8. /neděle/	10:00 18:00	Poutní mše sv. v kostele Navštívení Panny Marie v Bozkově Mše sv. v Ž. Brodě
18.8. - 23.8.		Farní tábor
19.8.- 22.8. /úterý-pátek/		Mše sv. v Ž. Brodě nebudou
23.8. /sobota/	16:00 17:00	Poutní mše sv. v kostele sv. Bartoloměje v Držkově Po mši sv. koncert duchovní hudby

PRAVIDELNOSTI

Pravidelný pořad bohoslužeb

Železný Brod	kostel sv. Jakuba	úterý 18:00
		středa 18:00
		čtvrtek 18:00
		pátek 18:00
		neděle 8:30
Bzí	kostel Nejsvětější Trojice	sobota 18:00
Držkov	kostel sv. Bartoloměje	čtvrtek 16:00
Krásná	kostel sv. Josefa	neděle 16:00
Loučky	kostel sv. Antonína	neděle 11:00
Zásada	kaple sv. Prokopa	sobota 16:00

Své příspěvky či připomínky můžete předávat p. Janovi, nebo Lence Pešatové, nebo také posílat v elektronické podobě na adresu: **fz.jakub@seznam.cz** a to vždy do předposlední neděle v měsíci.

Redakce si vyhrazuje právo krátit či upravovat příspěvky.

Zpravodaj pro svoji vnitřní potřebu vydává ŘK farnost Děkanství Železný Brod

Římskokatolická farnost děkanství Železný Brod

Fr. Balatky 132, 486 22 Železný Brod, tel: **483 389 223, 731 479 031**

číslo účtu: 500601574/0600 v GE Money Bank

e-mail: farabrod@volny.cz, janjucha@email.cz

Spravujeme též farnosti: Bzí, Držkov, Loučky, Krásná

Misionáři Matky Boží z La Salette: P. Jan Jucha, MS

Více o nás a o naší farnosti: www.saletini.cz